

Wijzigingsblad bij BRL SIKB 2000

Bij versie 7.0 van BRL SIKB 2000

Vastgesteld door: CCvD Bodembeheer
Van toepassing op: BRL SIKB 2000, versie 7.0 van 7 maart 2022
Versie wijzigingsblad: 2-c01, 29 juni 2023 – **Concept voor openbare reactieronde**

Wijziging nummer 1 is reeds vastgesteld. Deze is van kracht vanaf 1 juli 2023 en wordt ingetrokken op het moment van inwerkingtreding van de Omgevingswet.

Wijziging nummer: 2

Datum vaststelling: PM
Datum in werking treden: Datum opname Regeling Bodemkwaliteit.

Van toepassing op

- Protocol 2001, versie 7.0
- Protocol 2002, versie 7.0
- Protocol 2003, versie 7.0

Achtergrond wijziging:

Als gevolg van afgifte van PFAS uit monsternemingsmateriaal kunnen grond(water)monsters belast worden met PFAS. Mede door de zeer lage toleranties bij deze stoffen, ontstaat daarmee de kans op foutieve analyse-uitslagen. Door hier in het monsternemingsproces rekening mee te houden, kan dit voorkomen worden. De wijzigingen in de protocollen maken dit duidelijk.

Wijziging van de tekstpassage, waarbij de onderscheiden teksten als volgt worden gewijzigd (aanvullingen onderstreept, verwijderde tekst doorgehaald):

Protocol 2001, hoofdstuk 2

2. Principe

[...]

De eisen zijn samengevat opgenomen in hoofdstuk 5 van dit protocol. De uitwerking van de eisen staat in de hoofdstukken 6 tot en met 12. De teksten die zijn opgenomen in hoofdstuk 6 tot en met 12 zijn net als de eisen in hoofdstuk 5 normatief. Dit is niet geval als een tekst staat aangeduid als 'toelichting'.

Toelichting: Voor sommige stoffen en stofgroepen worden de normen en rapportagegrenzen steeds lager. Als de te bemonsteren stoffen dan ook nog in veel producten gebruikt worden, is de kans op contaminatie (besmetting door monsternemer of monsternameapparatuur) van het genomen monster niet ondenkbaar. Bij bemonstering van dit soort stoffen is het daarom belangrijk om alert te zijn op het tegengaan van contaminatie. Dit speelt bijvoorbeeld bij de monstername op PFAS. De rapportagegrenzen voor PFAS-analyses zijn erg laag en PFAS kunnen in veel producten aanwezig zijn, waardoor je uit monsternamemateriaal valse positieven kan krijgen.

Sommige stoffen (zoals PFAS) zijn oppervlakte-actief, wat wil zeggen dat de verbindingen zich kunnen

hechten aan diverse materialen. Dit betekent dat door het gebruik van bepaalde materialen deze stoffen zich kunnen verplaatsen van het monster naar het bemonsteringsmateriaal door middel van adsorptie, waardoor een te laag gehalte wordt gemeten. Dit speelt meer bij watermonsters dan bij vaste monsters omdat waterige monsters meer contact hebben met het bemonstering materiaal en het potje en omdat sommige PFAS zich beter hechten aan vaste deeltjes. Het is bij het bemonsteren van oppervlakte-actieve stoffen van belang om het contact moment met het bemonsteringsmateriaal zo kort mogelijk te houden.

Meer informatie over het tegengaan van contaminatie en adsorptie bij PFAS bemonstering is te vinden in de publicatie "Handreiking PFAS bemonsteren, versie 1.0; VKB, VVMA, Expertisecentrum PFAS; 25-06-2020".

Protocol 2002, hoofdstuk 2

2. Principe

[...]

Zie voor termen en definities wat betreft het nemen van grondwatermonsters vooral NEN 5667-3 en 5744. Daar waar deze normen geen eenduidige definitie geven, gelden aanvullende eigen definities. De definities die relevant zijn voor het werken met dit protocol staan in paragraaf 1.6 van BRL SIKB 2000 en van AS SIKB 2000.

Toelichting: Voor sommige stoffen en stofgroepen worden de normen en rapportagegrenzen steeds lager. Als de te bemonsteren stoffen dan ook nog in veel producten gebruikt worden, is de kans op contaminatie (besmetting door monsternemer of monsternameapparatuur) van het genomen monster niet ondenkbaar. Bij bemonstering van dit soort stoffen is het daarom belangrijk om alert te zijn op het tegengaan van contaminatie. Dit speelt bijvoorbeeld bij de monstername op PFAS. De rapportagegrenzen voor PFAS-analyses zijn erg laag en PFAS kunnen in veel producten aanwezig zijn, waardoor je uit monsternamemateriaal valse posities kan krijgen.

Sommige stoffen (zoals PFAS) zijn oppervlakte-actief, wat wil zeggen dat de verbindingen zich kunnen hechten aan diverse materialen. Dit betekent dat door het gebruik van bepaalde materialen deze stoffen zich kunnen verplaatsen van het monster naar het bemonsteringsmateriaal door middel van adsorptie, waardoor een te laag gehalte wordt gemeten. Dit speelt meer bij watermonsters dan bij vaste monsters omdat waterige monsters meer contact hebben met het bemonstering materiaal en het potje en omdat sommige PFAS zich beter hechten aan vaste deeltjes. Het is bij het bemonsteren van oppervlakte-actieve stoffen van belang om het contact moment met het bemonsteringsmateriaal zo kort mogelijk te houden.

Meer informatie over het tegengaan van contaminatie en adsorptie bij PFAS bemonstering is te vinden in de publicatie "Handreiking PFAS bemonsteren, versie 1.0; VKB, VVMA, Expertisecentrum PFAS; 25-06-2020".

Reikwijdte

[...]

Protocol 2002, paragraaf 6.2

6.2 Toestellen en hulpmiddelen

[...]

Bij het nemen van grondwatermonsters voor alle andere doelen

De eisen in hoofdstuk 6 van NEN 5744 zijn van toepassing. In aanvulling daarop gelden de eisen hieronder.

De veldwerker beschikt op de monsternemingslocatie over:

- De toestellen en hulpmiddelen die in hoofdstuk 5 van NEN 5744 staan vermeld.

Toelichting: Dit betekent dat de monsternemingsapparatuur en het filtertoestel voldoen aan de eisen uit NPR 5741 en dat conserveringsmiddelen, conditioneringsapparatuur en verpakkingsmateriaal voldoen aan de eisen uit NEN-EN-ISO 5667-3.
- slangdispenser met PE-slang, teflonslang (PTFE) of PP-slang en bij gebruik van slangenpomp ook een siliconenslang (zo kort mogelijk). Bij bemonstering voor PFAS-analyse teflonslang

alleen gebruiken nadat is aangetoond dat de slang niet zorgt voor PFAS-contaminatie.
Toelichting: Dit kan bijvoorbeeld door dit na te gaan bij de leverancier of met behulp van een blanco analyse. Meer informatie over het tegengaan van contaminatie en adsorptie bij PFAS bemonstering is te vinden in de publicatie "Handreiking PFAS bemonsteren, versie 1.0; VKB, VVMA, Expertisecentrum PFAS; 25-06-2020".

[...]

Protocol 2003, paragraaf 2.1

2.1 Principe

[...]

De eisen zijn samengevat opgenomen in hoofdstuk 5 van dit protocol. De uitwerking van de eisen staat in de hoofdstukken 6 en 7. De teksten die zijn opgenomen in hoofdstuk 6 en 7 zijn net als de eisen in hoofdstuk 5 normatief. Dit is niet geval als een tekst staat aangeduid als 'toelichting'.

Toelichting: Voor sommige stoffen en stofgroepen worden de normen en rapportage-grenzen steeds lager. Als de te bemonsteren stoffen dan ook nog in veel producten gebruikt worden, is de kans op contaminatie (besmetting door monsternemer of monsternameapparatuur) van het genomen monster niet ondenkbaar. Bij bemonstering van dit soort stoffen is het daarom belangrijk om alert te zijn op het tegengaan van contaminatie. Dit speelt bijvoorbeeld bij de monstername op PFAS. De rapportagegrenzen voor PFAS-analyses zijn erg laag en PFAS kunnen in veel producten aanwezig zijn, waardoor je uit monstermateriaal valse positieven kan krijgen.

Sommige stoffen (zoals PFAS) zijn oppervlakte-actief, wat wil zeggen dat de verbindingen zich kunnen hechten aan diverse materialen. Dit betekent dat door het gebruik van bepaalde materialen deze stoffen zich kunnen verplaatsen van het monster naar het bemonsteringsmateriaal door middel van adsorptie, waardoor een te laag gehalte wordt gemeten. Dit speelt meer bij watermonsters dan bij vaste monsters omdat waterige monsters meer contact hebben met het bemonstering materiaal en het potje en omdat sommige PFAS zich beter hechten aan vaste deeltjes. Het is bij het bemonsteren van oppervlakte-actieve stoffen van belang om het contact moment met het bemonsteringsmateriaal zo kort mogelijk te houden.

Meer informatie over het tegengaan van contaminatie en adsorptie bij PFAS bemonstering is te vinden in de publicatie "Handreiking PFAS bemonsteren, versie 1.0; VKB, VVMA, Expertisecentrum PFAS; 25-06-2020".

2.2 Reikwijdte

[....]